

— 'Αμ' νηστικός θὰ πλαγιάσης, ἀδερφέ; Γίνεται αὐτὸ τὸ πρᾶμμα;

— Τί θέλεις νὰ κάνω, Καπετὰν - 'Αποστόλη μου;

— 'Ἐλα μαζί μου, ὡς τὴν ταβέρνα. Κάτι θὰ βρεθῆ νὰ τσιμπή-

σης. Θὰ σέ φιλέσω ἐγώ...

— Γιατί νὰ σοῦ γίνω βάρος, Καπετὰν - 'Αποστόλη μου;

— 'Ο Καπετὰν - 'Αποστόλης τὸν τράβηξε ἀπ' τὸ μανίκι.

— Τὰ πολλὰ τὰ λόγια σέ χαλᾶνε ἐσένα. Σοῦ τὸ εἶπα πολλές φορές. 'Ἐλα κοντά!

Οἱ δύο γέροι ἀνηφορήσανε κατὰ τὸ σοκάκι, σκοντάφτοντας στὸ καλντερίμι καὶ γλυστρωῶντας μέσα στὰ νερά. 'Ο ἄνεμος τοῦς ἔσπρωχνε πρῶτα καὶ τοῦς ἀνέμιζε τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένεια, ἴδιους σὰ σαπισακολέβες, ποῦ ἀρμενίζουνε μὲ τὸν καλὸ καιρὸ. Σὲ λίγο δὲν ξεχωρίζανε παρὰ δυὸ ἥσκιοι, ποῦ σαλεύανε καὶ χάνονταν στὴν ἄκρη τοῦ ἀνηφορικοῦ δρόμου, ἀνάμεσα στὰ σκοτεινὰ σπίτια, μὲ τὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ τῆς μανταλωμένες πόρτες. 'Ομως ἡ φωνὴ τοῦ κυρίου Νικολάκη ξεχώριζε ἀκόμα μέσα στη βουὴ τῆς ἄγριας νυχτιᾶς:

— 'Ο οἰκονομικὸς ἔφορος, ὁ διακεκριμένος ὑπάλληλος, ὁ σύμβουλος τοῦ Τριζούπη...

Καὶ γκούχ - γκούχ τὸν ἀντίσκοβε, ποῦ καὶ ποῦ, ὁ ξερός γεροντότητας τοῦ Καπετὰν - 'Αποστόλη. Γκούχ - γκούχ...

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

'Απὸ τὴν 'Αθηναϊκὴν ζωὴν. — Ξενύχτης τοῦ Ζαπλείου